

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 670 יום ה' 18 ביולי 2013

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

תקנות חדשות : הטבות לעובדים במשמרות עד סוף 2013 //
אושרר הסכם לשיתוף פעולה בענייני מכס בין ישראל לקנדה //

חברה משפחתית – הסוף לתכנוני המס ?!

מ"ה – החזר הוצאות לעובד בגין שימוש ברכבו הפרטי חייב בגילום וניכוי //
מ"ה – סיווג משיכות בעלים כעסקה מלאכותית וכהכנסה ממשכורת //
מע"מ – השכרת בניין לעמותה – מתי יינתן פטור ממע"מ ?

כתבי אישום בפרשת הזהב "זוג משמים" // חשוד בהוספת אפסים לחשבוניות //
כתב אישום בשוחד ושיבוש וגם כנגד עורכת דין //

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

תקנות חדשות : הטבות לעובדים במשמרות - עד סוף 2013

◆ סכום הזיכוי לפי התקנות לא יעלה על 11,040 ש"ח לשנה (בערכי שנת 2013). עוד יצוין, כי בשנת 1990 הוגבלה ההכנסה בגינה תינתן ההטבה, לסכום השווה ל-126,120 ש"ח בשנה (בערכי שנת המס 2013).
◆ הבאתן של התקנות לאישור הוועדה התעכבה בשל תקופת הבחירות והדיונים בחוק התקציב, אך למעסיקים נמסר על הכוונה להביא חקיקה שתאריך את תוקפן.

◆ ביום 18.7.13 העביר שר האוצר יאיר לפיד לוועדת הכספים של הכנסת, תקנות אשר מאריכות את התקופה למתן הטבות במס לעובדים במשמרת שנייה ושלישית במפעלים תעשייתיים, עד לתום שנת המס 2013. בהתאם לתקנות, יקבלו העובדים זיכוי ממס בשיעור של 15% מהמס החל על הכנסה מעבודה במשמרת שנייה ושלישית של עובדים במפעלי תעשייה, אשר עיקר פעילותם היא פעילות ייצורית.

אושרר הסכם לשיתוף פעולה בענייני מכס בין ישראל לקנדה

ובמסגרתו מתחייבות ישראל וקנדה לשתף פעולה במגוון פעילויות לדוגמא: שיתוף ידע ומידע להקלת הסחר, סיוע הדדי בנושאי אכיפה למניעת הברחות ועוד.

◆ הנהלת רשות המיסים ציינה, כי מטרת ההסכם היא להגביר את יעילות הסחר של חברות ישראליות עם קנדה, תוך הסרת חסמי סחר ותוך יצירת פלטפורמה נוחה.

◆ בדצמבר 2012 נחתם הסכם לשיתוף פעולה ולסיוע הדדי בענייני מכס בין מינהל המכס הישראלי למכס הקנדי. ההסכם נחתם ע"י השר לביטחון פנים הקנדי, ויק טאווז (Vic Toews) ושגרירת ישראל בקנדה, גב' מרים זיו. כעת אושרר ההסכם בהחלטת ממשלה ונכנס לתוקף החל מה-10 ביולי 2013.
◆ ההסכם עוסק בהגברת שיתוף הפעולה האופרטיבי בין ארגוני המכס ובהגברת הסחר בין המדינות,

הערת מערכת : לאור פגרת הקיץ בבתי המשפט (16.7.13 עד 31.8.13), גיליונות "מס פקס" בתקופת הפגרה יפורסמו במתכונת מצומצמת - אחת לשבועיים. הנכם מוזמנים להמשיך ולשלוח מאמרים לדוא"ל: info@masfax.co.il

מערכת מס פקס מאחלת - פגרה נעימה



חברה משפחתית – הסוף לתכנוני המס?! אברהם רוזנברג, עו"ד (יועץ מס); אורי גולדמן, עו"ד גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

המניות בחברה לא ממוסים כלל וכל הכנסות החברה מיוחסות ל"נישום המייצג" וממוסות אצלו.

◆ שיטת מיסוי זו טומנת בחובה לא מעט אפשרויות תכנון מס ובעצם, לעמדת רשות המיסים, גורמת לסטייה מהותית מתכלית החוק שלשמה נוסד "מוסד החברה המשפחתית" וזאת, בין היתר, מתבטא, נכון להיום, באפשרות להפוך על יד מתן הודעה כאמור לעיל מחברה "רגילה" לחברה משפחתית ולהפך כמעט ללא הגבלה ובהתאם ל"נוחות המיסוי" של הנישום.

◆ בהודעת ועדת הכספים, הסביר מנהל רשות המיסים את עמדתו, תוך מתן דוגמה לתכנוני מס, יציר הפקודה, מקרה בו הנישום המייצג הינו תושב חוץ ויש לו הכנסות מבניין בבעלותו במדינת חוץ אזי יתר בני המשפחה השותפים בחברה מקבלים הכנסות מהחברה אולם על הכנסות אלה לא משולם מס בישראל, שכן מי שחייב במס הוא הנישום המייצג שהינו תושב חוץ.

◆ דוגמה נוספת היא האפשרות לקזז הפסדים מחברה משפחתית כנגד הכנסות מיגיעה אישית אחרת של הנישום המייצג, ולאחר קיזוז מלוא הפסדים, החברה המשפחתית הופכת חזרה לחברה "רגילה" (כמובן במסגרת המגבלה של שלוש שנים).
לו החברה הייתה חברה "רגילה" לא ניתן היה לקזז הפסדים שוטפים של החברה כנגד הכנסות מיגיעה אישית של בעל המניות לאור הכלל של האישיות המשפטית הנפרדת. ויש עוד לא מעט דוגמאות לתכנוני מס במסגרת חברה משפחתית שכאן לא המקום לפרטם, לבטח לא כשהדלת נסגרת.
הודעת ועדת הכספים מיום 14 יולי 2013 באה לאור עמדת רשות המיסים שיש לחסום / למנוע תכנוני מס מסוג זה.

◆ במסגרת ההודעה, עפ"י התיקון המוצע, חברה משפחתית לא תוכל להפוך לחברה רגילה במהלך שנת המס ועקב כך להימנע מתשלום מס על דיבידנד. כמו כן, חברה משפחתית שתכריז על עצמה כחברה רגילה, לא תוכל עוד לעולם לחזור ולהיות חברה משפחתית. אשר על כן על הנישומים לבחון, כבר היום, בטרם יהיה מאוחר, את צעדיהם לגבי העתיד באשר לאופן התאגדותם לצורכי מס בהתאם לאמור בהודעת הוועדה.

◆ יצוין, כי טרם התפרסמו "הוראות מעבר" בנושא ולכן בשלב זה נראה, כי מדובר בחלון הזדמנויות שיש לשקול לנצל בהקדם (בטרם ייסגר).

◆ ביום 14.7.2013 פרסמה ועדת הכספים של הכנסת הודעה: "על מנת למנוע תכנוני מס חברות רגילות לא יוכלו לשנות סטאטוס בין חברה רגילה לחברה משפחתית ולהיפך, אלא בפרקי זמן קצובים ובלתי חוזרים" וזאת על מנת למנוע ניצול לרעה של תאגיד החברה המשפחתית ומניעת ניצול פרצות מס.

על פניו, מוסד החברה המשפחתית המוסדר בסעיף 64א לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] התשכ"א – 1961 (להלן: "הפקודה"), היה אמור להתבטל עם תיקון 132 לפקודה ובמקומה היה אמור להיכנס לתוקף סעיף 64א לפקודה המגדיר חברה "שקופה", המוסד שמחליף את החברה המשפחתית. אולם, התנאי לבטלותה של החברה המשפחתית וכניסתה לתוקף של החברה השקופה הינו המועד בו שר האוצר יתקין את כל התקנות בעניין החברה השקופה והיות ועד כה טרם התקין שר האוצר את התקנות האמורות, חברה שקופה מכוח סעיף 64א לפקודה בתוקף ואילו חברה שקופה מכוח סעיף 64א לפקודה עדיין לא בתוקף.

חברה משפחתית הינה חברה שכל בעלי מניותה הם בני משפחה, קרובים, כהגדרת קרוב בסעיף 76(ד) לפקודה ורואים אותם כאדם אחד, המהווה נציג החברה. רישומה של חברה משפחתית יעשה: לגבי חברה קיימת תוך מתן הודעה לפקיד השומה להיחשב כחברה משפחתי וזאת לא יאוחר מחודש לפני תחילת שנת המס, דהיינו עד ליום 30 לנובמבר בכל שנת מס לגבי שנת המס הבאה. לגבי חברה חדשה ההודעה כאמור לפקיד השומה על מנת להיחשב כחברה משפחתית יעשה תוך שלושה מיום ההתאגדות של החברה.

היה וחברה עומדת בתנאים המצטברים להיחשב חברה משפחתית, אין לפקיד השומה, לאחר שהוגשה הודעה להיחשב חברה משפחתית במועד, את היכולת לא לאפשר לחברה את ההודעה. בית המשפט קבע, כי זכותה של חברה להיחשב חברה משפחתית הינה זכות מוחלטת בהתאם להוראות הפקודה ואינה תלויה בהסכמת פקיד השומה. כמו כן, נקבע, כי חברה שמסרה הודעה להיחשב חברה משפחתית, תחשב לכזאת משנת המס שבה נמסרה ההודעה וקדימה ואין צורך למסור הודעה כאמור בכל תחילת שנת מס.

◆ מיסוי חברה משפחתית נעשה אצל או דרך הנישום המייצג. נישום מייצג הינו מי שהוא רוב בעל החלק הגדול ביותר הזכאי לרווחי החברה. המיסוי של חברה משפחתית נעשה באופן מיוחד כך שעל הכנסות החברה לא חל מס חברות אלה הכנסות החברה נזקפות לנישום המייצג והם ממוסות אצלו לפי סעיף 121 לפקודה, דהיינו שיעור במדרגות מס שולי של יחיד. אופן שיטת מיסוי זו מתקיים גם אם הנישום לא חילק את רווחי החברה (דיבידנד) במהלך השנה. כמו כן, יתר בעלי

החזר הוצאות לעובד בגין שימוש ברכבו הפרטי חייב בגילום וניכוי עמ"ה 1184-06 אליל 2000 שיווק וניהול בע"מ נ' פקיד שומה רחובות אינגה אייזנברג, עו"ד

של "כל קצובה אחרת" במונח "השתכרויות ורווחים מעבודה", אין לחייב במס דברים שאינם מוסיפים למקבלם כל הנאה פרטית או שאינם מוסיפים לו, אלא הנאה בלתי ניכרת לעומת מטרתם התועלתית. איני חושב שהמחוקק התכוון ל"קצובות", שמטיבן וטבען אינן בגדר השתכרויות ורווחים כלל ועיקר.

◆ ביהמ"ש קבע, כי ההלכה שנקבעה בעניין דן, כוחה ותוקפה גם בעניין דגן ביחס להוראות סעיף 2(2)(א) לפקודה. עוד קבע, כי בהתחשב בהלכה שנקבעה בעניין דן לעניין סעיף 2(2)(א) לפקודה נראה, כי הוראה בתקנה 4 מתייחסת להוצאה שהוציא שכיר לצורך הכנסת עבודתו הוא ואין היא מתייחסת להוצאה שהוציא שכיר לצורך הכנסה של מעבידו שאינה בגדר "הכנסת עבודה", אלא הכנסה מעסק. במילים אחרות, מקום שהמעביד אינו מעמיד רכב לרשות העובד לצורך ביצוע העבודה אלא משתמש ברכב הפרטי של העובד ומשיב לו את ההוצאות בגין השימוש האמור שכל כולו עבור המעביד נראה, כי אין תחולה לתקנה 4 לתקנות הרכב ויש לראות בתשלום שמשלם המעביד לעובד כהוצאה של המעביד המהווה מעין החזר הלוואה. ביהמ"ש קבע, כי ככל שהמערכת תוכיח שהתשלום הנוסף שולם לעובדיה בגין הוצאה שלה, אין לראות בתשלום זה הכנסת עבודה. מעדותם של המערערים, נראה, כי המערערת אכן השתמשה ברכבים הפרטיים של חלק מעובדיה לניוד עובדים ומוצרים לאזורי השיווק. מעדותם אף עולה, לכאורה, שבזמן אמת טרחו מנהלי ועובדי המערערת לשמור חשבונות דלק ולערוך רישומים מפורטים ביחס לנסיעות העובדים ברכבם הפרטי. אלא שבמסגרת הליך השומה וההליך כאן לא הוצגו הרישומים וחשבונות הדלק שלכאורה נערכו ונשמרו בזמן אמת ומחדל זה פועל לרעת המערערת, אשר נראה, כי כשלה בהוכחת היקף ההוצאה שהייתה לה במסגרת השימוש שעשתה ברכבם הפרטי של עובדיה לצורך ניוד העובדים והמוצרים לאזורי השיווק ומהם.

◆ ביהמ"ש לא מצא ממש בטענות המערערת לעניין גילום המס שערך המשיב על התשלום הנוסף. בידי עובדי המערערת התקבלו הסכומים הנקובים בטבלאות היתרה לחיוב ו-"החזר ההוצאות" שערך המשיב וסכומים אלה, הינם בבחינת "סכום נטו" בידי העובדים ועל כן, נכון לגלם את המס עליהם. טענת המערערת כאילו יש באמור בסעיפים 167(א) ו-164 לפקודה כדי לתמוך באופן חישוב המס המוצע על ידה אינה מקובלת. אילו ביהמ"ש היה מקבל את טענת המערערת בעניין זה הייתה מתקבלת תוצאה לפיה נותרו בידי העובדים סכומים עליהם לא ישולם מס כלל וברור שתוצאה כזו אין לקבל.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 27.6.13

ב"כ המערערת: עוה"ד יאנה שפירו ותמיר קלדרון
ב"כ המשיב: עו"ד טל בן משה, פרק' ת"א (אזרחי)

◆ בשנות המס שבערעור עסקה המערערת בהפצת טלפונים ניידים מדלת לדלת ובתוך כך העסיקה אנשי מכירות שחולקו לצוותים ושיווקו את מוצרי המערערת באזורים שונים. בראש כל צוות עובדים עמד ראש צוות שהסיע את אנשי הצוות ומוצרי החברה אל אזור המכירה ברכבו הפרטי. מלבד השכר עפ"י תלושי המשכורת נהגה המערערת לשלם לראשי הצוותים תשלום חודשי נפרד בגין הוצאות דלק שהוציאו (להלן: "התשלום הנוסף"). בעקבות ביקורת ספרים שערך המשיב אצל המערערת, הוצאו למערערת שומות ניכויים בגין התשלום הנוסף ששילמה המערערת לעובדיה ובנוסף ערך המשיב תאום מס לעובדי המערערת לגביהם מצא, כי עבדו בעבודה נוספת. המערערת חויבה בהפרישי הניכויים שנבעו מתיאום המס. השגת המערערת נדחתה ומכאן הערעור.

◆ לטענת המערערת, הוצאות הדלק בגין שולם התשלום הנוסף הינן הוצאות אשר הוצאו בייצור הכנסתה של המערערת. לפיכך, התשלום הנוסף אינו מהווה הכנסת עבודה בידי עובדי המערערת ואינו בא בגדר סעיף 2(2)(א) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). לחילופין, אם וככל שיש לראות בתשלום הנוסף הכנסה של העובדים, יש לסווג הכנסה זו כהכנסה משכירות כאמור בסעיף 7(2) לפקודה, ובמקרה כזה אין המערערת חייבת בניכוי מס במקור.

עוד טוענת המערערת, אם וככל שניתן לראות בתשלום הנוסף הכנסה של העובדים יש לחייב את המערערת בגין המס שצריכה הייתה לנכות במקור ולא להתייחס לסכום ששולם לעובד כאילו היה תשלום לאחר הפחתת שיעור המס השולי בו חייב העובד (גילום מלא). בעלי המערערת, יולי לוי ויורי סטפינסקי, הגישו דוחות מס אישיים ועל כן, אין לחייב את המערערת בתיאום המס שערך להם המשיב.

◆ לטענת המשיב, סעיף 2(2) לפקודה, בנוסחו לאחר תיקון 22 לפקודה קובע, כי "כל טובת הנאה או קצובה" ותשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו ובכלל זה תשלומים בשל החזקת רכב, למעט תשלומים המותרים לעובד כהוצאה, חייבים במס. תיקון זה נועד להרחיב את בסיס המס ולמנוע הסוואת שכר כ"החזר הוצאות". ועוד, התשלום הנוסף מהווה הכנסת עבודה אצל עובדי המערערת וההוצאה שבגינה שילמה המערערת לעובדיה את התשלום הנוסף, אינה מותרת בניכוי מכוח תקנה 4 לתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב), (להלן: "תקנות הרכב"). לפיכך, היה על המערערת לנכות מעובדיה את המס בגין התשלום הנוסף. כל תשלום שמתקבל אצל העובד כ"נטו" יש לתת לו ביטוי בשכר העבודה "ברוטו". לפיכך, גילום הסכום הוא הכרחי על מנת לחשב את המס שנדרש מהעובד על פי הסכום שהתקבל בידי בפועל.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב – כב' הש' מגן אלטוביה:

◆ בע"א 545/59 ד"ר" אגודה שיתופית בע"מ נ' פ"ש ת"א 5 (להלן: "עניין דן"), דן ביהמ"ש העליון בשאלה אם הטבות שקיבל עובד ממעבידו מהוות הכנסה בידי המעביד, וכך נקבע: "סיכומו של דבר, על אף הכללתה

סיווג משיכות בעלים כעסקה מלאכותית וכהכנסה ממשכורת ע"מ 10-10-1911 ש.י. שם טוב בע"מ נ' פקיד שומה ירושלים ירון הרוש, עו"ד

◆ כאמור, אין מחלוקת, כי המערערים משכו כספים במשך השנים מהחברה וכי רובם של הכספים לא הוחזרו. המחלוקת היא כאמור, על מהותן של המשיכות, כשהמערערים מבקשים לראות אותן כהלוואות שנטלו מהחברה. ככלל, הגדרת מהות משיכות בעלים טמונה בשאלות שבחוק ושבועודה. בחינת התקבול תעשה על פי מכלול נסיבות העניין, וסיווג התקבול ייקבע לפי מהותו הכלכלית ולא על יסוד כינויו בפני הצדדים.

◆ ביהמ"ש קבע, כי המשיכות לא היו בגדר הלוואה, לא מבחינה כלכלית ולא מבחינה משפטית. נסיבות העניין אינן מלמדות על התנהלות אופיינית להלוואה. המערערים לא הציגו כל מסמך היכול להעיד על הסכמה בינם לבין החברה לגבי מתן הלוואות, תנאי התשלום, מועד החזר וכיו"ב. לא זו בלבד שהדוחות אינם מחייבים את המערערים כבעלי המניות וכפועל יוצא מכך גם אין ברישום בספרי החברה בהיותו אינדיקציה יחידה לקיומה של הלוואה בכדי להכריע את הכף כנגד כלל הנסיבות, אלא שבצדק נטען, כי מדובר בסכומים שאינם מגיעים אפילו למחצית מסך המשיכות הכולל. מה גם, שמרבית כספי המשיכות נרשמו בדוחות החברה תחת הסעיף המאזני "חייבים ויתרות חובה" ולא תחת הקטגוריה של הלוואות. מכאן המסקנה היא, כי למצער, אין לראות בחלק זה של הכספים כהלוואה למערערים. אכן, המערערים טוענים שהם החזירו חלק מהכספים במשך השנים. ואולם, ככל שהוחזרו כספים מדובר בהחזר חלקי וקטן כשיתרת החוב אך הלכה וגדלה משנה לשנה. אדרבה, עובדה זו תומכת אף היא במסקנה, כי יש לסווג את החוב כהכנסה חייבת במס. כאשר בעל מניות מושך כספים מחברה יש לבחון את טיב המשיכות במועד ביצוען או בסמוך לכך. כאשר במועד המשיכה לא הושגה הסכמה על היות המשיכה הלוואה, וכאשר לא נקבעו תנאי החזר ומועד, יש לראות במשיכות כהכנסה אצל המקבל. העובדה, כי בשלב כלשהו בעתיד נערכה התחשבנות כספית בין הצדדים אינה מלמדת בהכרח מה היה טיבה של המשיכה במועדה. ממכלול הנסיבות עולה אפוא, בבירור, כי מדובר במשיכות כספים שלא יצרו חוב אמיתי כלפי החברה ממנה נמשכו ולא הייתה כל כוונה להשיבן לחברה, ודינן של הכספים כדון "הכנסה" ממשכורת בידי המושך ומן הדין לראות בה רווח פירותי.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה

ניתן ביום: 24.6.2013

ב"כ המערערים: עו"ד רם יולוס, עו"ד מיכאל שטיינר

ב"כ המשיב: עו"ד עיד רנאד, עו"ד רועי כהן

◆ המערערים הגישו ערעורים על צווי שומה שהוצאו להם על ידי המשיב לשנות המס 2004 ו- 2005 במסגרתם הגדיל המשיב את הכנסות המערערים ממשכורת. הכנסתו ממשכורת של המערער בע"מ 47226-02-11 (להלן: "ששון") הוגדלה בסך של 11,327,729 ש"ח לשנת 2004 ובסך של 1,575,49 לשנת 2005, וההכנסה ממשכורת של המערער בע"מ 47258-02-11 (להלן: "יוסף") הוגדלה בסך של 12,280,119 ש"ח לשנת 2004 ובסך של 1,806,078 ש"ח לשנת 2005.

◆ המחלוקת בין הצדדים הנוגעת לסיווגן של משיכות בעלים שנעשו בתום כל אחת משנות המס נשוא הערעורים מחברת ש.י. שם טוב בע"מ (להלן: "החברה"). בה החזיק ששון 43.8% מהון מניותיה ויוסף ב 43.9% מהון מניותיה. שניהם גם עבדו בחברה וקיבלו ממנה משכורת. יצוין, כי לחברה מונה כונס נכסים לאחר שנקלעה להליכי חדלות פירעון.

◆ המשיב ראה במשיכות פעולות מלאכותיות שאחת ממטרתן העיקריות הייתה הימנעות מתשלום מס או הפחתת מס בצורה בלתי ראויה. לפיכך קבע המשיב, כי מדובר בהכנסות ממשכורת ו/או מדמי ניהול וכיו"ב בהתאם לסעיפים 2 (1) ו/או 2(2) ו/או 2(10) לפקודת מס הכנסה. לחילופין קבע המשיב כי מדובר בהכנסה אחרת או מחילת חוב לפי סעיף 3 לפקודה, והוא חייבם במס בהתאם. המשיב הצביע על כך, כי לפי כרטיסי החו"ז של המערערים בספרי החברה לשנים 2004 ו- 2005 לפיו עלה, כי שניהם משכו מהחברה סכומים הולכים וגדלים במהלך השנים, תוך שהם נוהגים בכרטיסי החו"ז שלהם בחברה כחשבון בנק פרטי ומושכים ממנו כספים לצרכיהם הפרטיים. כן עלה, כי בסוף חודש דצמבר בכל שנה ושנה בוצעה הקטנה ביתרת המערערים בכרטיס "משיכות בעלים" באמצעות פקודת יומן לזכות בעלי המניות בגין "הפקדה" שלהם בחברה. ברם, מייד לאחר מכן, ביום הראשון של השנה העוקבת, בוטל חלק עיקרי בהקטנה באמצעות פקודת יומן לחובת בעלי המניות. בהקטנות אלו ראה המשיב עסקה מלאכותית,

כאמור. ◆ מנגד, המערערים טענו, כי מדובר בהלוואות שנטלו מהחברה ואין מדובר בפעולות מלאכותיות ו/או חוסר נאותות בפעולות שבוצעו על ידם בחברה. לטענתם, המשיב התעלם מהעובדה שבמקביל למשיכת כספים מהחברה מעת לעת על ידי ששון ויוסף, הם הקפידו במהלך השנים, ככל שהדבר עלה בידם, להשיב כספים לחברה על חשבון ההלוואות בצירוף הפרשי הצמדה וריבית לעיתים אף בשיעורים גבוהים מהמקובל בשוק. לדבריהם, היתרות ביום האחרון של כל אחת משנות המס אליהן התייחס המשיב, אינן משקפות את מצב החשבון שלהם מול החברה לאשורו מפני שמדובר בהתחשבנויות ארוכות טווח, כשהם מושכים ומחזירים כספים במהלך השנים.

ביהמ"ש המחוזי ב-ם – בפני כבוד הש' דוד מינץ:



השכרת בניין לעמותה – מתי יינתן פטור ממע"מ ?
ע"מ 1178-12-12 יחזקאלי נ' מע"מ ירושלים - רשות המיסים
אמיר אבו ראזק (משפטן)

קשר עם תלמידי הישיבה המחזיקים בפועל בדירות, הוא לא קבע מי מהם יגור בדירות בפועל, והם אינם משלמים לו את דמי השכירות. לטענת המשיב אין גם זהות בין העמותה לבין תלמידיה ולכן אין לומר, כי ההשכרה לעמותה דינה כהשכרה לתלמידים.

בית המשפט המחוזי בירושלים – בפני כב' השופט דוד מינץ:

♦ ביהמ"ש קבע כי, יישום המבחנים הרלוונטיים לפטור ממס עסקאות, בהתאם לסעיף 31 לחוק, במקרה הנדון מוביל למסקנה אחת ויחידה שאין מקום להעניק את הפטור למערער ועליו לשאת בתשלומי המע"מ. הינה כי כן, על פניו לא קיימת זהות בין תלמידי הישיבה ובין העמותה ולא ניתן לומר כי "העמותה" "מתגוררת" בבניין, וודאי לא בדירות. העמותה מנהלת ומקיימת במקום ישיבת הסדר, הכוללת בית מדרש, חדר אוכל ומשרדי הישיבה. אמת, פעילותה של העמותה אינה פעילות "עסקית" המניבה לה הכנסות. אך פעילות הישיבה היא פעילות שתכליתה אינה אך למטרת מגורים. בזה אפוא, היא אינה נבדלת מכל פעילות "עסקית" אחרת המניבה הכנסות. לשון אחר, שאלת קבלת תשואה על הפעילות של המשכיר אינה זו הקובעת שהפעילות אינה פעילות העולה בקנה אחת עם מטרת ההשכרה למגורים, אלא העובדה ש"עיסוקו" של המשכיר אינה מיועדת להשכרה למגורים, אלא לעיסוק אחר, על אף שנלווית לעיסוק זה גם העמדת דירות מגורים לזולתו. כמו כן, במקרה זה ברי, כי המערכת ההסכמית הקיימת בין המערער לבין העמותה ובין העמותה לבין תלמידי הישיבה מצביעה על כך שהמערער אינו משכיר לתלמידים דירות למגורים, כי אם לעמותה.

♦ לפי ביהמ"ש, כל הסממנים המצביעים על כך שהמערער אינו משכיר את הדירות שבבניין לתלמידים מתקיימים במקרה זה.

ולסיום הסביר ביהמ"ש מתי העסקה כן היתה פטורה ממע"מ: לו אכן העמותה הייתה מפנה את תלמידי הישיבה למערער וזה היה משכיר להם את הדירות באופן ישיר; לו היה המשכיר קובע איתם את שיעור דמי השכירות; ולו היה המשכיר קובע את תקופת השכירות וכיו"ב, אזי במקרה כזה העמותה הייתה ממלאת רק תפקיד של "מתווך", ואז העסקה הייתה פטורה מתשלום מע"מ.

תוצאה:

♦ הערער נדחה

ניתן ביום 9.7.2013

ב"כ המערער: עו"ד דוד קמחין

ב"כ המשיב: עו"ד יעקב פינקלשטיין, פרק' י-ם

♦ העסקה שביסוד הערער היא השכרת בניין בירושלים על ידי המערער לעמותה המפעילה בבניין ישיבת הסדר. אין מחלוקת, כי העמותה קיבלה למטרותיה את השימוש בכל יחידות הדירור בבנין במקבץ, ונשאה בזכויות ובחובות המהותיות כלפי המערער. המחלוקת בין הצדדים סבה סביב סיווג עסקת השכירות.

♦ המערער טוען, כי מדובר בהשכרה למגורים הפטורה מתשלום מע"מ בהתאם לסעיף 31 לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "החוק") ואילו המשיב סבור, כי עסקת השכירות הינה עסקה המחויבת בתשלום מע"מ בהיותה עסקה בין המערער לעמותה והיא אינה עסקה של השכרה למגורים, אף אם בפועל מתגוררים תלמידי ואברכי הישיבה בחלק ניכר מהדירות שבבניין. הרקע להשכרת הבניין לעמותה, השכרתו במהלך שנת 2004 בשכירות בלתי מוגנת לעמותת בני עקיבא, התנועה העולמית. גם בחוזה ההשכרה עם בני עקיבא מחודש יוני 2004 וגם בחוזה ההשכרה עם העמותה מחודש יוני 2011 נקבע כי מטרת השכירות היא רק לצרכי מגורים. כיום, בחלק מהדירות בבניין גרים תלמידי הישיבה הנשואים עם משפחותיהם, בדירות אחרות מתגוררים תלמידי ישיבה רווקים, ובבניין קיים גם אולם המשמש בית מדרש, משרדי הישיבה וחדר אוכל. כל המשפחות נושאות בדמי השתתפות עצמית בשכירות הדירות, אשר משולמים לעמותה ולא למערער. במהלך נובמבר 2011 ביצע המשיב ביקור בנכס ובעקבותיו הוציא שומת עסקאות באופן רטרואקטיבי החל משנת 2007 ועד לשנת 2011 וזאת על פי הממצאים שמצא בעת הביקור. במסגרת הערער טען המערער כי לא היה מקום להשתית את השומה של השנים שעברו שעה שתנועת בני עקיבא החזיקה במושכר וזאת על פי הממצאים שנמצאו בעת הביקור לעת הזאת בה העמותה מחזיקה בו לשימושים אחרים.

♦ לטענת המערער, לפי הוראת סעיף 31(1) לחוק, כל עוד מטרת השכירות הינה למגורים, הרי ששכירות זו פטורה ממע"מ, בין אם היא מתבצעת באמצעות עמותה או חברה או בין אם מתבצעת מול אדם פרטי. טענתו העיקרית של המערער היא שהמשפחות והתלמידים הגרים בבניין והעמותה חד הם, ואין לראות בהם שני גופים שונים. לכן השכרת הבניין לעמותה משמעה השכרתו למשפחות ולתלמידים באופן ישיר, דבר המקנה למערער פטור מתשלום המע"מ, כאמור. על כך הוסיף, כי בכל מקרה, לעמותה אין תכלית עסקית וודאי לא בשיכון המשפחות בבניין, ולכן היא גם מקדמת את תכלית מתן הפטור שבסעיף האמור.

♦ לטענת המשיב, השכרת הבניין לעמותה אינה עסקה של השכרה למגורים אף אם בפועל מתגוררים תלמידי הישיבה בחלק מהדירות שבבניין. למערער אין כל



חשוד בהוספת אפסים לחשבוניות

בימ"ש השלום בחיפה, כב' השופטת איילת הוד-טל, האריכה ביום 16.7.13 את מעצרו של בנימין גרצברג, בן 49 מנצרת עילית, עד ליום 18.7 בגין חשד לזיוף חשבוניות בסכום כולל של כ-2,000,000 ש"ח. בקשת המעצר הוגשה לאחר חקירה במשרד חקירות מס הכנסה חיפה והצפון נגד החשוד, בעל עסק לביצוע עבודות חשמל. מהבקשה שהוגשה לביהמ"ש עולה, כי החשוד זייף חשבוניות הוצאה ודרש אותן בספרי החשבוניות של העסק. עוד עולה, כי החשוד נהג להוסיף ספרות לסכום המקורי ובכך הגדיל, באופן כוזב ובמזיד, בכוונה להתחמק ממס, את הוצאות העסק שניהל. לדוגמא - חשבונית ע"ס 400 ש"ח זויפה ל-40,000 ש"ח, חשבונית ע"ס 1,200 ש"ח זויפה ל-120,000 ש"ח ועוד. עפ"י החשד, במעשיו אלה זייף החשוד, חשבוניות בסכום כולל של כ-2,000,000 ש"ח בשנים 2011-2012.

כתב אישום בשוחד ושיבוש וכנגד עורכת דין

לביהמ"ש המחוזי בלוד הוגש ע"י עו"ד נעם עוזיאל מפרקליטות מחוז ת"א (מיסוי וכלכלה) כתב אישום נגד אילן יוסף ואברהם סיבוני בגין קשירת קשר לשוחד ושיבוש מהלכי משפט. סיבוני מואשם גם במתן השוחד, ויוסף, מואשם בקבלת השוחד וכן במרמה והפרת אמונים. כתב האישום הוגש גם כנגד עו"ד איילת אפיק-חכמון, המואשמת בשיבוש מהלכי משפט. עפ"י כתב האישום, נודע לליאור מירז, בהיותו במקום עבודתו במחלקת החקירות מכס ומע"מ - ירושלים, על חקירה סמויה המתנהלת בקשר לחשדות לביצוע עבירות ע"י עובדים בכירים בקופת חולים מאוחדת ונגד אחי. סמוך לאחר מכן, שיתף מירז במידע את הנאשם יוסף, אשר היה ממונה עליו, וסיפר לו כי חברו ושכנו, הנאשם סיבוני, הוא אחד החשודים המרכזיים בפרשה. על פי כתב האישום, קשרו מירז ויוסף קשר להדליף לסיבוני את דבר החקירה ופרטיה וזאת במטרה לקבל ממנו כספי שוחד, תמורת מתן המידע. עפ"י האישום, במידע השתמש סיבוני על מנת למנוע תפיסת רכוש רב ולשבש החקירה בטרם הפכה לגלויה. עוד עולה מכתב האישום, כי יוסף קישר בין ליאור מירז לעו"ד אפיק-חכמון, בכדי שזו תייצג אותו, בעקבות מעצרו ועל מנת שתוכל לתאם בין גרסאות הנאשמים. (לעיון בכתב האישום)

כתבי אישום בפרשת הזהב "זוג משמים"

ביום 10.7.13 הגישה רשות המסים לביהמ"ש המחוזי בת"א כתבי אישום נגד סמי כוכב, אילן שפק וכפיר מויאל מבת ים ולבימ"ש השלום בבאר שבע כתב אישום נגד מנשה רסולי מאשדוד. מדובר בכתבי אישום בפרשת הזהב שזכתה לכינוי "זוג משמיים". בחודש יוני האחרון עצרו משטרת ישראל - להב 433 יאל"כ ורשות המסים- משרד חקירות מע"מ תל אביב ובאר שבע, כ-30 חשודים במעורבות ברשת של סחר לא חוקי בזהב, חלקו גנוב מאי"ש, תוך ביצוע עבירות מס והסתרת עסקאות וכספים. כמצוין בכתבי האישום נגד כוכב, שפק ומויאל שהוגשו ע"י עו"ד אורי שפיגל, עו"ד ליאת גולדשטיין ועו"ד ליאת בכור, מהמחלקה לתיקים מיוחדים ברשות המסים, מואשמים שפק ומויאל בכך שבמסגרת תכנית עבריינית רחבת היקף, קשרו קשר עם כוכב, להכנסת זהב שחור מהרשות הפלסטינית לתוך ישראל, תוך מתן כסות חשבונאית פיקטיבית, כך שיולבן ויהפוך לזהב הניתן למכירה לגיטימית. מכתבי האישום עולה, כי כוכב, שאינו עובד, רכש זהב ללא תיעוד שמקורו בשטחי הרשות הפלסטינית, ובמקומות אחרים, לשם מכירתו בישראל בשחור, ומבלי שיידרש לשלם מס בגין רכישות אלו. כדי לאפשר את הכנסתו של הזהב השחור לשוק המקומי, ולאפשר למויאל ולשפק לקנות אותו ממנו, ולמכור לאחרים, קשרו השלושה קשר והציגו מצג כוזב בדבר התנהלות לגיטימית של הסחר ביניהם, תוך שהם קושרים קשר להוצאה וניכוי של חשבוניות מס פיקטיביות בנסיבות מחמירות. כתבי האישום מייחסים לכוכב, שפק ומויאל הלבנת הון, בסכום של יותר מ-200 מיליון ש"ח וכמו כן בקיזוז חשבוניות פיקטיביות בסכום של מעל 300 מיליון ש"ח.

כתב אישום נוסף בפרשה הוגש ע"י עו"ד יהודית אביטן, עו"ד יעל בוקר-יוסף ועו"ד רעות סנה מהמחלקה המשפטית של מכס ומע"מ באר-שבע נגד מנשה רסולי מאשדוד. כמצוין בכתב האישום נגד רסולי וחמש חברות בניהולו בין השנים 2007 - 2013 ביצע רסולי עבירות של קיזוז והפצת חשבוניות מס פיקטיביות בחברות בהיקף כולל של 181,554,306 ש"ח, שהמע"מ הגלום בהן הוא בסך של 25,094,946 ש"ח. ביחד עם כתבי האישום כאמור הוגשו בקשות לתפיסת רכוש רב ובקשות לחילוט זמני וכן בקשות למעצר עד תום ההליכים כנגד חלק מהמעורבים.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1 תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991-03



מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.